

A főtanácsnok indítványa a C-201/11. P., C-204/11. P. és C-205/11. P. sz.,
UEFA és FIFA kontra Bizottság ügyekben

Sajtó és Tájékoztatás

Jääskinen főtanácsnok azt javasolja a Bíróságnak, hogy utasítsa el a világbajnokság és az Eb televíziós közvetítése tárgyában a Törvényszék által hozott ítéletekkel szemben a FIFA és az UEFA által előterjesztett fellebbezéseket

Ha ezeket a bajnokságokat a tagállamok a társadalmuk számára kiemelten jelentős eseményeknek tekintik abból a célból, hogy az azokhoz való hozzáférést széles körű nyilvánosságnak biztosítsák, a tagállamok megkövetelhetik e bajnokságok ingyenes televízióban történő közvetítését

A televíziós műsorszolgáltató tevékenység gyakorlásáról szóló irányelv¹ lehetővé teszi, hogy a tagállamok megtiltsák azon események kizárólagos közvetítését, amelyeket a társadalmuk számára kiemelten jelentősnek tartanak, ha az ilyen közvetítés a közönség jelentős részét kizárná az ilyen események ingyenes televízióban való követésének lehetőségéből.

A Nemzetközi Labdarúgó Szövetség (FIFA) szervezi a labdarúgó-világbajnokság (világbajnokság) utolsó szakaszát, és az Európai Labdarúgó-szövetség (UEFA) szervezi a labdarúgó-Európa-bajnokságot (Eb). E bajnokságok televíziós közvetítési jogainak eladása jelentős bevételi forrást jelent a FIFA és az UEFA számára.

Belgium, illetőleg az Egyesült Királyság elkészítették azon események jegyzékét, amelyeket a társadalmuk számára kiemelten jelentősnek tartanak. Ezek a jegyzékek tartalmazták, többek között, Belgium esetében a világbajnokság utolsó szakaszának összes mérkőzését, az Egyesült Királyság esetében a világbajnokság és az Eb utolsó szakaszának összes mérkőzését. A jegyzékeket elküldték a Bizottság számára, amely megállapította, hogy azok az uniós joggal összeegyeztethetők.

A FIFA és az UEFA azonban a Törvényszék előtt megtámadták ezeket a határozatokat, mivel vitatták azt a tényt, hogy ezen mérkőzések mindegyike kiemelten jelentősnek minősülhetne ezen államok közönsége számára. Mivel Törvényszék elutasította² a FIFA és az UEFA kereseteit, az utóbbiak fellebbezést terjesztettek a Bíróság elé.

A ma ismertetett indítványában Niilo Jääskinen főtanácsnok először is a tagállamok és a Bizottság közötti hatáskörmegosztást vizsgálja a társadalom számára kiemelten jelentős események kizárólagos közvetítésének tilalmát illetően. A főtanácsnok e tekintetben megállapítja, hogy az irányelv szerint egyedül a tagállamoknak van hatáskörük arra, hogy elkészítsék a társadalmuk számára kiemelten jelentős események ingyenes televízióban való közvetítésének biztosítását szolgáló nemzeti jegyzékeket. A tagállamok ebben a tekintetben rendelkeznek bizonyos mérlegelési mozgástérrel azon intézkedések megválasztása során, amelyeket a nemzeti, kulturális és társadalmi sajátosságok összefüggésében a leginkább alkalmasnak vélnek az irányelv céljának elérésére, amely cél a televízió-műsorok terjesztése szabadságának biztosítása.

¹ Az 1997. június 30-i 97/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 202., 60. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 2. kötet, 321. o.) módosított, a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedésekben megállapított, televíziós műsorszolgáltató tevékenységre vonatkozó egyes rendelkezéseinek összehangolásáról szóló, 1989. október 3-i 89/552/EGK tanácsi irányelv (HL L 298., 23. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 1. kötet, 224. o.; helyesbítés: HL L 227., 62. o.).

² A Törvényszék által a [T-385/07.](#), [T-55/08.](#) és [T-68/08.](#) sz., FIFA és UEFA kontra Bizottság ügyekben 2011. február 17-én hozott ítéletek (lásd a [9/11.](#) sz. sajtóközleményt is).

Következésképpen N. Jääskinen főtanácsnok úgy véli, hogy az az ellenőrzés, amelynek gyakorlására a Bizottság valamely tagállamnak a nemzeti jegyzékek meghatározására vonatkozó diszkrecionális jogköre gyakorlásának tekintetében jogosult, a nyilvánvaló mérlegelési hiba meglétének vizsgálatára korlátozódik. A Bizottságnak tehát a nemzeti jegyzékek elkészítésére vonatkozó eljárást főként az átláthatóság és az egyértelműség szempontjából kell megvizsgálnia, és arról kell meggyőződnie, hogy a tagállamok által megjelölt események a társadalom számára valóban kiemelten jelentősnek tekinthetők. A Bizottságnak ráadásul arra is ügyelnie kell, hogy a nemzeti jegyzékek ne írjanak elő nagyobb terjedelmű eltérést az alapvető szabadságoktól, mint amelyet az irányelv meghatározott. Hasonlóképpen, a Bizottságnak a nemzeti jegyzékeket olyan általános elvek szempontjából is ellenőriznie kell, mint az állampolgárságon alapuló hátrányos megkülönböztetés tilalma. Mindemellett a főtanácsnok szerint a Bizottság ellenőrzésének tárgyilagosságnak, valamint korlátozott terjedelműnek kell lennie.

Mindazonáltal a Bizottság a döntéshozatali eljárásában nem szorítkozhat a nemzeti jegyzékek automatizált ellenőrzésére. Éppen ellenkezőleg, a Bizottság hatáskörének határain belül köteles tiszteletben tartani többek között a gondos ügyintézés elvét, amely elvhez azon kötelezettség kapcsolódik, hogy gondosan és pártatlanul vizsgálja meg a szóban forgó ügy valamennyi lényeges körülményét. Az ilyen ellenőrzés mindazonáltal nem zárja ki a Bizottság határozataiban szereplő azonos megfogalmazások ismétlődését, mivel változatlanok azok a kritériumok, amelyekre tekintettel a Bizottság a tagállamok nyilvánvaló értékelési hibáját vizsgálja.

A főtanácsnok ebben az összefüggésben hangsúlyozza, hogy annak a felülvizsgálatnak, amelyet a Bizottság ellenőrzési jogkörének gyakorlása vonatkozásában a Törvényszéknek kell elvégeznie úgyszintén annak vizsgálatára kell szorítkoznia, hogy a Bizottság helyesen állapította-e meg az érintett tagállam által elkövetett nyilvánvaló hibát, vagy annak hiányát.

A főtanácsnok megállapítja továbbá, hogy azáltal, hogy a tagállamok számára tartotta fenn a társadalmuk számára kiemelten jelentős események jegyzéke elkészítésének lehetőségét, az uniós jogalkotó össze kívánta egyeztetni a televíziós műsorszolgáltatás területén a szolgáltatásnyújtás szabadságának célkitűzését az információhoz való jog védelmének célkitűzésével, a tagállamok kulturális különbségeinek összefüggésében. Ekképpen az uniós jogalkotó tudatosan tekintette nélkülözhetetlennek ezen alapvető szabadság korlátozását a társadalom számára kiemelten jelentős eseményekhez való széles körű nyilvános hozzáférés biztosításához. Ily módon a korlátozást főszabály szerint igazoltnak, és ebből következően arányosnak kell tekinteni.

A FIFA és az UEFA által előterjesztett azon érvet illetően, amely szerint az általuk szervezett sportesemények kizárólagos közvetítésének korlátozása sérti a tulajdonhoz való jogukat, Jääskinen főtanácsnok kifejti, hogy mivel sem a nemzeti jog, sem az uniós jog nem határozza meg a sportesemények közvetítésével kapcsolatos tulajdonhoz való jogot, annak hatálya alapvetően a korlátaikat meghatározó rendelkezésektől, így az irányelvtől függ. Emiatt a szóban forgó intézkedés nem minősül az Alapjogi Charta értelmében vett tulajdonhoz való jog korlátozásának.

Végül Jääskinen főtanácsnok annak megállapítását javasolja a Bíróságnak, hogy noha a világbajnokságot és az Eb-t az irányelvben példaként említik a társadalom számára kiemelten jelentős események között, ez nem jelenti azt, hogy e sportesemények egésze minden esetben felvehető a nemzeti jegyzékbe függetlenül attól az érdeklődéstől, amelyet azok az érintett tagállamban kiváltanak. Ezzel szemben a világbajnokság és az Eb irányelvbeli említéséből az következik, hogy ha valamely tagállam felveszi a nemzeti jegyzékbe e bajnokságok mérkőzéseit, akkor nem köteles arra, hogy a Bizottsághoz intézett közleményében külön indokolja, hogy e mérkőzések a jellegüknél fogva „a társadalom számára kiemelten jelentős eseményeknek” minősülnek.

E körülmények között Jääskinen főtanácsnok úgy véli, hogy a Törvényszék helyesen gyakorolta a bírósági felülvizsgálati jogkörét, ennél fogva azt javasolja a Bíróságnak, hogy **teljes egészében utasítsa el a fellebbezéseket.**

EMLÉKEZTETŐ: A főtanácsnok indítványa nem köti a Bíróságot. A főtanácsnok feladata, hogy teljesen pártatlanul és függetlenül eljárva a rábízott ügy jogi megoldására vonatkozó javaslatot terjesszen a Bíróság elé. A Bíróság bírái most kezdik meg a tanácskozást a jelen ügyben. Az ítéletet későbbi időpontban hozzák meg.

EMLÉKEZTETŐ: A Törvényszék ítéletével vagy végzésével szemben a Bírósághoz lehet fellebbezni, kizárólag jogkérdésekben. A fellebbezésnek főszabály szerint nincs halasztó hatálya. Ha a fellebbezés elfogadható és megalapozott, a Bíróság hatályon kívül helyezi a Törvényszék határozatát. Ha a per állása megengedi, a Bíróság a jogvitát maga is érdemben eldöntheti. Ellenkező esetben a Bíróság az ügyet visszautalja a Törvényszék elé, amely kötve van a fellebbezési eljárás során a Bíróság által hozott határozathoz.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az indítvány teljes szövege ([C-201/11 P](#), [C-204/11 P](#) és [C-205/11 P](#)) megtalálható a CURIA honlapon.

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499